

CODUL DE PROCEDURĂ FISCALĂ - MODIFICĂRI (O.G. NR. 17/2015)

Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Codul de procedură fiscală	O.G. nr. 17/2015 (M. Of. nr. 540 din 20 iulie 2015)	- <i>introduce</i> : art. 63 alin. (3)-(5), art. 100 alin. (4), art. 113 ¹ , art. 116 alin. (8)-(10), art. 145 alin. (3)-(6), art. 229 ¹ - <i>modifică</i> : art. 127 lit. b), art. 128 alin. (2), art. 148 ¹ , art. 149 alin. (12) în partea introductivă

În M. Of. nr. 540 din 20 iulie 2015, s-a publicat O.G. nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea și completarea unor acte normative.

O.G. nr. 17/2015 modifică următoarele acte normative:

- **Codul de procedură fiscală**;
- **O.U.G. nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale** (rep. M. Of. nr. 75 din 21 ianuarie 2005; cu modif. și compl. ult.);
- **O.U.G. nr. 91/2014 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 28/1999** privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale (M. Of. nr. 966 din 30 decembrie 2014);
- **O.U.G. nr. 146/2002** privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului (rep. M. Of. nr. 295 din 16 aprilie 2008; cu modif. și compl. ult.);
- **O.U.G. nr. 115/2011** privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene (M. Of. nr. 926 din 28 decembrie 2011; cu modif. ult.) aprobată prin Legea nr. 163/2012; cu modif. și compl. ult.).

Codul de procedură fiscală

Vă prezentăm, în continuare, modificările aduse Codului de procedură fiscală prin O.G. nr. 17/2015:

**Art. 63 („Colaborarea interstatală dintre autoritățile publice”) alin. (3)-(5)
Cod procedură fiscală (modificat prin O.G. nr. 17/2015)**

Noua reglementare

La art. 63, după alin. (2) **se introduc** trei noi alineate, alin. (3)-(5).

Potrivit noii reglementări, **art. 63 alin. (3)-(5)** prevăd: „(3) Agenția Națională de Administrare Fiscală, în calitate de reprezentant autorizat al Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, al ministrului finanțelor publice, este autoritatea competentă din România pentru efectuarea schimbului de informații în scopuri fiscale cu statele cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional, altele decât statele membre ale Uniunii Europene, pentru informațiile prevăzute de respectivele instrumente juridice de drept internațional.

(4) Informațiile se transmit la cererea autorității solicitante din statele cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional, altele decât statele membre ale Uniunii Europene. Termenele prevăzute la art. 109¹¹ pentru transmiterea informațiilor se aplică și pentru schimbul de informații prevăzut de prezentul articol, cu excepția cazului în care prin instrumentul juridic de drept internațional sunt prevăzute alte termene.

(5) Toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentului articol se realizează cu respectarea Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. 100 („Selectarea contribuabililor pentru inspecție fiscală”) alin. (4) Cod procedură fiscală (modificat prin O.G. nr. 17/2015)

Noua reglementare

La art. 100, după alin. (3) **se introduce** un nou alineat, alin. (4).

Potrivit noii reglementări, **art. 100 alin. (4)** prevede: „Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul solicitărilor primite de la alte instituții ale statului, precum și în cazul în care în alte acte normative este prevăzută efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală”.

Art. 113¹ („Obligații fiscale restante”) Cod procedură fiscală (modificat prin O.G. nr. 17/2015)

Noua reglementare

După art. 113 **se introduce** un nou articol, art. 113¹.

Potrivit noii reglementări, **art. 113¹** prevede: „(1) Prin obligații fiscale restante se înțelege:

a) obligații fiscale pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată;
b) diferențele de obligații fiscale principale și accesorii stabilite prin decizie de impunere, chiar dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut la art. 111 alin. (2).

(2) Nu sunt considerate obligații fiscale restante:

a) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în actul de acordare a înlesnirii;

b) obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) obligațiile fiscale cu termene de plată viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat în condițiile legii.

(3) Nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații fiscale restante în situația în care suma obligațiilor fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit. În certificatul de atestare fiscală se face mențiune în acest sens”.

Art. 116 („Compensarea”) alin. (8)-(10) Cod procedură fiscală (modificat prin O.G. nr. 17/2015)

Noua reglementare

La art. 116, după alin. (7) **se introduc** trei noi alineate, alin. (8)-(10).

Potrivit noii reglementări, **art. 116 alin. (8)-(10)** prevăd: „(8) Pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența și care depun un decont cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare după data deschiderii procedurii insolvenței, suma aprobată la rambursare se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței.

(9) Soldul sumei negative de taxă pe valoarea adăugată înscris în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenței nu se preia în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care s-a deschis procedura. În acest caz, debitorul este obligat să solicite rambursarea taxei prin corectarea decontului perioadei fiscale anterioare.

(10) Suma negativă de taxă pe valoarea adăugată solicitată la rambursare potrivit alin. (9) se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale ale debitorului născute anterior deschiderii procedurii”.

Art. 127 („Tipuri de garanții”) lit. b) Cod procedură fiscală (modificat prin O.G. nr. 17/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 127 lit. b)** prevedea faptul că se pot constitui garanțiile pentru luarea măsurilor prevăzute la art. 126, în condițiile legii, prin:

(...)

b) scrisoare de garanție bancară.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 127 lit. b)** prevede: „Garanțiile pentru luarea măsurilor prevăzute la art. 126 se pot constitui, în condițiile legii, prin:

(...)

b) scrisoare de garanție emisă de o instituție de credit sau poliță de asigurare de garanție emisă de o societate de asigurare. În cazul în care scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție este emisă de o instituție financiară din afara României, aceasta

trebuie să fie confirmată și acceptată de o instituție de credit sau de asigurare din România”.

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 128 alin. (2)** dispunea faptul că în cazul garanțiilor prevăzute la art. 127 lit. a) și b), organul fiscal dispune instituției de credit ori unității de trezorerie a statului, după caz, virarea sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 128 alin. (2)** dispune: „În cazul garanțiilor prevăzute la art. 127 lit. a) și b), organul fiscal dispune instituției de credit/societății de asigurare emitente sau instituției financiare care a confirmat și acceptat scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție ori unității de Trezorerie a Statului, după caz, virarea sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare”.

Art. 145 („Somația”) alin. (3)-(6) Cod procedură fiscală (modificat prin O.G. nr. 17/2015)

Noua reglementare

La art. 145, după alin. (2) **se introduc** patru noi alineate, alin. (3)-(6).

Potrivit noii reglementări, **art. 145 alin. (3)-(6)** stabilesc: „(3) În cazul în care debitorul are de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, executarea silită se continuă prin poprirea acestor sume ori de câte ori, ulterior comunicării somației, se depune la organul fiscal un document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectivă prin care se certifică că sumele sunt certe, lichide și exigibile. Prevederile art. 149 se aplică în mod corespunzător.

(4) Nu sunt considerate sume exigibile și nu le sunt aplicabile prevederile alin. (3) sumelor aflate în litigiu.

(5) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior luării unor măsuri de executare silită potrivit prezentului cod, aceste măsuri se ridică după aplicarea măsurii popririi sumelor înscrise în documentul emis de autoritatea sau instituția publică, în limita acestor sume, cu respectarea nivelului prevăzut la art. 142 alin. (1).

(6) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior stingerii sumelor pentru care s-a început executarea silită, acesta se ia în considerare pentru următoarele executări silită”.

Art. 148¹ („Suspendarea executării silite în cazul depunerii unei scrisori de garanție/polițe de asigurare de garanție”) Cod procedură fiscală (modificat prin O.G. nr. 17/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 148¹** avea denumirea marginală „Suspendarea executării silite în cazul depunerii unei scrisori de garanție bancară” și prevedea la primul alineat faptul că în cazul contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creanțe fiscale, executarea silită se suspendă sau nu începe pentru obligațiile fiscale contestate dacă contribuabilul

depunea la organul fiscal competent o scrisoare de garanție bancară la nivelul obligațiilor fiscale contestate. Valabilitatea scrisorii de garanție bancară trebuia să fie de minimum 6 luni de la data emiterii.

De asemenea, la cel de-al doilea alineat stabilea faptul că în situația în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garanție bancară contestația este respinsă, în totalitate sau în parte, organul fiscal execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia dacă erau îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contribuabilul nu plătește obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația;

b) contribuabilul nu depune o nouă scrisoare de garanție bancară;

c) instanța judecătorească nu dispusese, prin hotărâre executorie, suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În continuare, dispunea faptul că scrisoarea de garanție bancară rămânea fără obiect în următoarele situații:

a) contestația era admisă, în totalitate;

b) instanța judecătorească admitea, prin hotărâre executorie, cererea contribuabilului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În sfârșit, la ultimul alineat prevedea faptul că pe toată perioada suspendării executării silite potrivit respectivului articol, creanțele fiscale ce făceau obiectul suspendării nu se stingeau, cu excepția situației în care contribuabilul opta pentru stingerea acestora potrivit art. 115 alin. (3²).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 148¹** are denumirea marginală („Suspendarea executării silite în cazul depunerii unei scrisori de garanție/polițe de asigurare de garanție”) și prevede: „(1) În cazul contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creanțe fiscale, potrivit prezentului cod, inclusiv pe timpul soluționării acțiunii în contencios administrativ, executarea silită se suspendă sau nu începe pentru obligațiile fiscale contestate dacă debitorul depune la organul fiscal competent o scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție la nivelul obligațiilor fiscale contestate și neachitate la data depunerii garanției. Valabilitatea scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție trebuie să fie de minimum 5 luni de la data emiterii.

(2) În situația în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție contestația ori acțiunea în contencios administrativ este respinsă, în totalitate sau în parte, organul fiscal execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) debitorul nu plătește obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația sau acțiunea în contencios administrativ;

b) debitorul nu depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție;

c) instanța judecătorească nu a dispus, prin hotărâre executorie, suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Scrisoarea de garanție/Polița de asigurare de garanție rămâne fără obiect în următoarele situații:

a) contestația a fost admisă, în totalitate, de organul de soluționare a contestației;

b) actul administrativ fiscal contestat a fost desființat, în totalitate, de către organul de soluționare a contestației;

c) acțiunea în contencios administrativ a fost admisă în totalitate;

d) instanța judecătorească admite, prin hotărâre executorie, cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

e) dacă pe perioada soluționării contestației, în procedura administrativă sau în procedura de contencios administrativ, debitorul achită în totalitate obligațiile fiscale contestate.

(4) În situația în care debitorul achită parțial obligațiile fiscale contestate, acesta poate redimensiona garanția în mod corespunzător.

(5) Pe toată perioada suspendării executării silită potrivit prezentului articol, creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării nu se sting, cu excepția situației în care debitorul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 115 alin. (3²)”.

Art. 149 („Executarea silită a sumelor ce se cuvin debitorilor”) alin. (12) partea introductivă Cod procedură fiscală (modificat prin O.G. nr. 17/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 149 alin. (12) în partea introductivă** prevedea faptul că în măsura în care era necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin. (11), sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate în limita sumei necesare pentru realizarea obligației ce se execută silit, astfel cum aceasta rezultă din adresa de înființare a popririi. Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, băncile nu procedează la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu acceptau alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, cu excepția anumitor sume.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 149 alin. (12) în partea introductivă** are următorul conținut: „În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin. (11), sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate în limita sumei necesare pentru realizarea obligației ce se execută silit, astfel cum aceasta rezultă din adresa de înființare a popririi. Băncile au obligația să plătească sumele indisponibilizate în contul indicat de organul de executare silită în termen de 3 zile de la indisponibilizare. Din

momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, băncile nu procedează la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor și nu acceptă alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, cu excepția:”.

Noua reglementare

După art. 229 **se introduce** un nou articol, art. 229¹.

Potrivit noii reglementări, **art. 229¹** prevede: „Prin derogare de la prevederile pct. 1 din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, contribuabilii care solicită eliberarea de certificate, adeverințe sau alte documente Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt scutiți de plata taxelor extrajudiciare de timbru”.

Alte prevederi ale O.G. nr. 17/2015

Potrivit **art. IV**, prevederile cu privire la Codul de procedură fiscală se aplică începând cu data intrării în vigoare a respectivei ordonanțe, cu următoarele excepții:

a) prevederile referitoare la art. 116 alin. (9) din Codul de procedură fiscală se aplică debitorilor care intră în procedura insolvenței după data intrării în vigoare a respectivei ordonanțe;

b) prevederile referitoare la art. 149 alin. (12) din Codul de procedură fiscală se aplică pentru popririle înființate după data intrării în vigoare a respectivei ordonanțe.

Art. V prevede următoarele:

„(1) Persoanele fizice, persoanele juridice de drept privat, precum și entitățile fără personalitate juridică nu au obligația de a aplica ștampila pe declarații, cereri sau orice alte documente depuse la instituțiile sau autoritățile publice.

(2) Persoanele fizice, persoanele juridice de drept privat, precum și entitățile fără personalitate juridică nu au obligația de a aplica ștampila pe documente sau orice alte înscrisuri emise în relația dintre acestea.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă toate prevederile legale referitoare la obligația aplicării ștampilei de către persoanele și entitățile prevăzute la alin. (1) și (2)”.

ISTORIC

Act modificat	Act modifier
Codul de procedură fiscală	O.G. nr. 47/2007 (M. Of. nr. 603 din 31 august 2007)
	O.U.G. nr. 19/2008 (M. Of. nr. 163 din 3 martie 2008)
	O.U.G. nr. 192/2008 (M. Of. nr. 815 din 4 decembrie 2008)

	O.U.G. nr. 226/2008 (M. Of. nr. 899 din 31 decembrie 2008)
	Legea nr. 52/2009 (M. Of. nr. 224 din 7 aprilie 2009)
	O.U.G. nr. 34/2009 (M. Of. nr. 249 din 14 aprilie 2009)
	Legea nr. 121/2009 (M. Of. nr. 293 din 5 mai 2009)
	O.U.G. nr. 46/2009 (M. Of. nr. 347 din 25 mai 2009)
	Legea nr. 194/2009 (M. Of. nr. 365 din 1 iunie 2009)
	Legea nr. 227/2009 (M. Of. nr. 402 din 12 iunie 2009)
	Legea nr. 324/2009 (M. Of. nr. 713 din 22 octombrie 2009)
	O.U.G. nr. 39/2010 (M. Of. nr. 278 din 28 aprilie 2010)
	O.U.G. nr. 54/2010 (M. Of. nr. 421 din 23 iunie 2010)
	O.U.G. nr. 88/2010 (M. Of. nr. 669 din 30 septembrie 2010)
	O.U.G. nr. 117/2010 (M. Of. nr. 891 din 30 decembrie 2010)
	Legea nr. 46/2011 (M. Of. nr. 245 din 7 aprilie 2011)
	O.U.G. nr. 35/2011 (M. Of. nr. 253 din 11 aprilie 2011)
	Legea nr. 126/2011 (M. Of. nr. 433 din 21 iunie 2011)
	D.C.C. nr. 536/2011 (M. Of. nr. 482 din 7 iulie 2011)
	O.G. nr. 29/2011 (M. Of. nr. 626 din 2 septembrie 2011)
	Legea nr. 188/2011 (M. Of. nr. 763 din 28 octombrie 2011)
	Legea nr. 208/2011 (M. Of. nr. 819 din 21 noiembrie 2011)
	O.G. nr. 2/2012 (M. Of. nr. 71 din 30 ianuarie 2012)
	O.G. 24/2012 (M. Of. nr. 384 din 7 iunie 2012)
	Legea nr. 126/2012 (M. Of. nr. 484 din 16 iulie 2012)
	O.G. nr. 16/2012 (M. Of. nr. 618 din 28 august 2012)
	O.U.G. nr. 47/2012 (M. Of. nr. 635 din 6 septembrie 2012)
	Legea nr. 162/2012 (M. Of. nr. 691 din 8 octombrie 2012)
	Legea nr. 202/2012 (M. Of. nr. 743 din 5 noiembrie 2012)
	O.U.G. nr. 84/2012 (M. Of. nr. 845 din 13 decembrie 2012)
	O.G. nr. 8/2013 (M. Of. nr. 54 din 23 ianuarie 2013)
	Legea nr. 100/2013 (M. Of. nr. 211 din 15 aprilie 2013)
	Legea nr. 98/2013 (M. Of. nr. 213 din 15 aprilie 2013)
	Legea nr. 168/2013 (M. Of. nr. 310 din 29 mai 2013)

	O.U.G. nr. 50/2013 (M. Of. nr. 320 din 3 iunie 2013)
	Legea nr. 255/2013 (M. Of. nr. 515 din 14 august 2013)
	O.G. nr. 28/2013 (M. Of. nr. 553 din 30 august 2013)
	Legea nr. 267/2013 (M. Of. nr. 634 din 14 octombrie 2013)
	O.U.G. nr. 8/2014 (M. Of. nr. 151 din 28 februarie 2014)
	Legea nr. 36/2014 (M. Of. nr. 255 din 8 aprilie 2014)
	O.U.G. nr. 40/2014 (M. Of. nr. 455 din 23 iunie 2014)
	D.C.C. nr. 270/2014 (M. Of. nr. 554 din 28 iulie 2014)
	Legea nr. 175/2014 (M. Of. nr. 922 din 18 decembrie 2014)
	O.U.G. nr. 94/2014 (M. Of. nr. 957 din 30 decembrie 2014)
	O.G. nr. 17/2015 (M. Of. nr. 540 din 20 iulie 2015)